

Global Research: Rozdeľ a panuj. Vládna propaganda strachu a falošných správ

- editor007 | 25. dubna 2024

SVĚT: „Funkciou masovej agitácie je využiť všetky sťažnosti, nádeje, túžby, predsudky, obavy a ideály všetkých špeciálnych skupín, ktoré tvoria našu spoločnosť, sociálnych, náboženských, ekonomických, rasových, politických. Rozmiešajte ich. Postavte jeden proti druhému. Rozdeľuj a panuj. To je spôsob, ako zmierniť demokraciu. “ - J. Edgar Hoover, Masters of Deceit

„Nič nie je skutočné,“ poznamenal John Lennon, a to platí najmä o politike.

Podobne ako vo vymyslenom vesmíre vo filme Petra Weira [The Truman Show](#) z roku 1998, v ktorom je život muža základom dômyselne inscenovanej televíznej show zameranej na predaj produktov a získavanie ratingov, sa politická scéna v Spojených štátoch v priebehu rokov zmenila na starostlivo kalibrované cvičenie, ako manipulovať, polarizovať, propagovať a kontrolovať populáciu.

Vezmime si mediálny cirkus, ktorým je súdny [spor o utlmenie peňazí](#) Donalda Trumpa, ktorý podporuje nenásytnú chuť verejnosti [na dráždivú, telenovelovú drámu](#), ktorá občanov [rozptyľuje, odvádza a rozdeľuje](#).

Toto je kúzlo televíznych programov reality, ktoré sa dnes označujú za politiku.

Všetko sa stáva krmivom pre zábavu

Pokiaľ budeme rozptýlení, zabávaní, občas pobúrení, vždy polarizovaní, no do značnej miery nezúčastnení a spokojní, že zostávame na mieste diváka, nikdy sa nám nepodariť prezentovať jednotný front proti tyranii (alebo vládnej korupcii a neschopnosti) v akejkoľvek podobe.

Štúdie naznačujú, že čím viac ľudia sledujú reality TV - a ja by som predpokladal, že je to všetko reality TV, vrátane zábavných správ - tým [ťažšie je rozlíšiť](#), čo je skutočné a čo je starostlivo vytvorená fraška.

„My ľudia“ sledujeme veľa televízie.

Američania strávia sledovaním televízie v priemere [päť hodín denne](#). Keď dosiahneme vek 65 rokov, pozeráme [viac ako 50 hodín televízie týždenne](#) a toto číslo sa zvyšuje s pribúdajúcim vekom. A televízne programy reality neustále zachytávajú [najväčšie percento televíznych divákov](#) každú sezónu v pomere takmer 2:1.

To neveští nič dobré pre občanov, ktorí sú schopní prelúskat sa majstrovsky vyrobenou propagandou, aby kriticky premýšľali o problémoch dňa.

Keď sa však pozriete za okuliarmi, kinosálami v televíznej realite, lstivým rozptýlením a rozptýlením a dráma, ktorá škripe a škripe nechty, ktorá je dnes politikou, zistíte, že na šialenstvo existuje spôsob.

Stali sme sa pokusnými králikmi v nemilosrdne vypočítanom, starostlivo zorganizovanom, mrazivo chladnokrvnom experimente, ako ovládať populáciu a presadzovať politickú agendu bez veľkého odporu zo strany občanov.

Takto presvedčíte obyvateľstvo, aby dobrovoľne pochodovalo v zhode s policajným štátom a políciou samými (a navzájom): zvýšením faktora strachu, nasadením jednej starostlivo kalibrovannej krízy za druhou a učením ich nedôvery každému, kto odchýliť sa od normy prostredníctvom prepracovaných propagandistických kampaní.

Nie je prekvapením, že jedným z [najväčších propagandistov](#) súčasnosti je americká vláda.

Pridajte vládny sklon [monitorovať online aktivity a policajné takzvané „dezinformácie“](#) a máte predpoklady na reštrukturalizáciu reality priamo z Orwellovho roku 1984 , kde Ministerstvo pravdy kontroluje prejav a zabezpečuje, aby fakty zodpovedali akejkoľvek verzii reality. vládni propagandisti objímajú.

Toto „sledovanie mysle“ je presne to nebezpečenstvo, pred ktorým varoval autor Jim Keith, keď predpovedal, že „informačné a komunikačné zdroje sa postupne spájajú do jedinej počítačovej siete, ktorá poskytuje príležitosť na neohlásenú kontrolu toho, čo sa bude vysielat, čo bude hovorené, a nakoniec, čo sa bude myslieť.“

[O úlohe vlády pri produkcii, šírení a rozširovaní falošných správ poháňaných propagandou - často s pomocou korporátnych spravodajských médií](#) - veľa nepočujete, pretože mocnosti nechcú, aby sme boli skeptickí voči vládnemu posolstvu alebo jeho [korporátnych komplicov v mainstreamových médiách](#) .

Keď sa však giganti sociálnych médií dohadujú s vládou, aby cenzurovali takzvané dezinformácie, mainstreamové spravodajské médiá, ktoré majú pôsobiť ako hrádzka proti vládnej propagande, sa namiesto toho stali hlásnou trúbou najväčšieho svetového korporácie (vláda USA), [Deep State sa nebezpečne vymkol spod kontroly](#) .

Na tom sa pracuje už dlho

Skúsený novinár Carl Bernstein vo svojom rozsiahlom diele Rolling Stone z roku 1977 [„CIA a médiá“](#) informoval o operácii Mockingbird, kampani CIA, ktorá sa začala v 50-tych rokoch minulého storočia s cieľom podsúvať spravodajské správy medzi reportérov vo viac ako 25 veľkých novinách a spravodajských agentúrach, ktorí by potom ich vyvrhnúť, pretože verejnosť si nevšimá, že boli krmení vládnu propagandou.

V niektorých prípadoch, ako [ukázal](#) Bernstein , členovia médií slúžili aj ako predĺženia stavu sledovania, pričom reportéri v skutočnosti vykonávali úlohy pre CIA. Vedúci predstavitelia CBS, New York Times a časopisu Time tiež úzko spolupracovali so CIA na preverovaní správ.

Ak sa to dialo vtedy, môžete sa stavať, že sa to deje aj dnes, [len táto tajná dohoda bola preklasifikovaná, premenovaná a skrytá za vrstvami vládneho tajomstva, zahmlievania a spinu](#) .

Washington Post vo svojom článku „Ako sa americká vláda snaží kontrolovať, čo si myslíte“, [poukazuje na to, že](#) „vládne agentúry si historicky zvykli prekračovať nejasnú hranicu medzi informovaním verejnosti a propagandou“.

Toto je ovládanie mysle vo svojej najzlovestnejšej forme

Konečným cieľom týchto kampaní na kontrolu mysle – zabalených v maske väčšieho dobra – je zistiť, ako ďaleko americký ľud dovolí vláde zájsť pri pretváraní krajiny na obraz totalitného policajného štátu.

Vládne šírenie strachu je kľúčovým prvkom v jej programovaní ovládania mysle.

Je to dostatočne jednoduchý vzorec. Národné krízy, globálne pandémie, hlásené teroristické útoky a sporadické strelby nás zanechávajú v neustálom stave strachu.

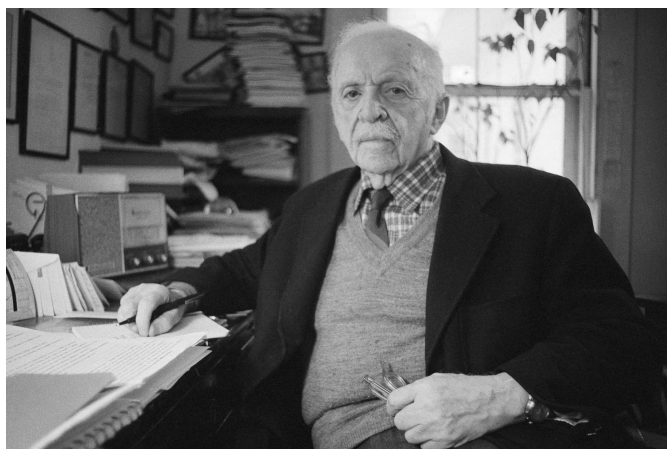
Emocionálna panika, ktorá sprevádza strach, v skutočnosti vypne prefrontálny kortex alebo racionálne uvažujúcu časť nášho mozgu. Inými slovami, [keď nás pohltí strach, prestaneme myslieť](#) .

Obyvateľstvo, ktoré prestane myslieť sám za seba, je obyvateľstvo, ktoré sa dá ľahko viesť, ľahko manipulovať a [ľahko kontrolovať](#) , či už prostredníctvom propagandy, vymývania mozgov, ovládania mysle, alebo len obyčajného vyvolávania strachu.

Strach nielenže zvyšuje moc vlády, ale tiež rozdeľuje ľudí na frakcie, presviedča ich, aby sa navzájom vnímali ako nepriateľov a núti ich kričať na seba, aby prehlušili všetky ostatné zvuky.

Týmto spôsobom nikdy nedosiahnu konsenzus o ničom a budú príliš rozptýlení na to, aby si všimli, že policajný štát sa k nim približuje, kým nepadne posledná zdrvivúca opona.

Táto machiavelistická schéma tak chytila národ do pasce, že len málo Američanov si vôbec uvedomuje, že im vymývajú mozgy – manipulujú – aby si osvojili zmýšľanie „my“ proti „nim“. Po celú dobu tí pri moci – kupovaní a platení lobistami a korporáciami – posúvajú svoje nákladné programy vpred.

Tento neviditeľný mechanizmus spoločnosti, ktorý nás prostredníctvom strachu manipuluje, aby sme sa podriadili, je to, čo americký teoretik Edward L. Bernays označil ako „ [neviditeľnú vládu, ktorá je skutočnou vládnucou silou našej krajiny](#) “.

Bolo to takmer pred 100 rokmi, keď Bernays napísal svoje kľúčové dielo Propaganda :

Sme riadení, naše mysle sú formované, naše chute formované, naše nápady vsugerované väčšinou mužmi, o ktorých sme nikdy nepočuli... Takmer v každom čine nášho každodenného života, či už v oblasti politiky alebo obchodu, v našom spoločenskom správaní alebo v našom etickom myslení nám dominuje relatívne malý počet ľudí, ktorí rozumejú duševným procesom a sociálnym vzorcom nás. Sú to oni, ktorí ťahajú nitky, ktoré ovládajú verejnú myseľ

Pre túto neviditeľnú vládu vládcov, ktorí pôsobia v zákulisí – architektov Deep State – sme len bábkami na špagáte, ktorým treba vymývať mozgy, manipulovať a kontrolovať.

Všetky rušivé, skľučujúce a dezorientujúce správy, ktorými ste denne bombardovaní, sú [poháňané propagandou](#), ktorú chrlí jedna korporáčna mašinéria (vláda kontrolovaná korporáciami) a dodávaná americkému ľudu prostredníctvom ďalšej korporátnej mašinerie (riadenej korporáciou). médiá).

„Prvýkrát v histórii ľudstva existuje koordinovaná stratégia na manipuláciu globálneho vnímania. A masmédiá fungujú ako ich vyhovujúci asistenti, ktorí tomu nedokážu odolať ani to odhaliť,“ [píše investigatívny novinár Nick Davies](#) .

Tak kde nás to opúšťa?

Američania by si mali dávať pozor, aby nechali ostatných – či už sú to moderátori televíznych správ, politickí komentátori alebo mediálne korporácie –, aby mysleli za nich.

Obyvateľstvo, ktoré nedokáže myslieť sám za seba, je obyvateľstvo chrbtom k múrom: nemé zoči-voči voleným predstaviteľom, ktorí nás odmietajú zastupovať, bezmocné zoči-voči policajnej brutalite, bezmocné zoči-voči militarizovaným taktikám a technológiám, ktoré s nami zaobchádzajú. ako nepriateľskí bojovníci na bojisku a nahí tvárou v tvár vládne dohľadu, ktorý všetko vidí a počuje.

Ako objasňujem vo svojej knihe [Battlefield America: The War on the American People](#) a v jej fiktívnom náprotivku [Denníky Erika Blaira](#) , je čas zmeniť kanál, vyladiť televíznu reality show a postaviť sa proti skutočnej hrozbe polície. štát.

Ak nie, ak budeme naďalej sedieť a strácať sa v politickom programe, zostaneme zajatým publikom frašky, ktorá sa z minúty na minútu stáva absurdnejšou.

AUTOR: John W. Whitehead a Nisha Whitehead

Překlad: S.S.

[ZDROJ](#)